

RZEMIANY (1) *ai*

N sg m rzemi(a)ny.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „rzemień” ‘skóra wyprawiona’; zrobiony ze skóry, skórzany: iopula correa alias kabath rzemyany ZapMaz VII Z 1508/265.

Cf **RZEMIENNY**

ECB